bij Frankrijk in te lijven ; « want zegt die *radera landsheerende* liberaal : de wanlsche provincien « en Brabant (? zijn liever onder de fransche « overheersching dan onder die.... van de belgische geestelijkheid ».

Van onze Vlaandersche-, Limbargsche- en Antwerpsche provinciën spreekt men niet ; die zou men maar op den koop toe inslikken....

Revolutionnaire Manifesten.

Woensdag namiddag heeft het parket van Brussel, samengesteld uit M. Willemaers, procureur des konings ; Hallet onderzoeksrechter en Tilquin griffier, bijgestaan door M. Vandermarliere, toezichter van politie, en verscheidene andere gerechtelijke agenten, eene huiszoeking gedaan in de woning van M. Gabriel Marchi, bestuurder van *den National*, Zondstraat.

Er in dit huis bestaat een bureel van verkoop van den *National*. De nummers van dit blad van 16 tot 24 september werden er in beslag genomen, alsook een visietkaartje van M. V.... grezatschaps grattcheerde te Belgrado (Servie). Die huiszoeking heeft ongeveer een kwart uurs geduurd.

Terzelver tijd werden er huiszoekingen gedaan bij M. Wilmart, door M. den substituut De Boon, vergezeld van den politiecommissaris Claeysens, van Scharebeek ; bij MM. De Paepe en Delfosse, Jourdanstraat, te St-Gillis ; bij M. Volders, insgelijks te St-Gillis ; in de *Ligue republicaine*, in het lokaalde *Jeune*, Grooten-Sint-Jansstraat, bij M. Van Cauberg, te St-Gillis. Volders is aangehouden.

Er had insgelijks eene huiszoeking plaats bij M. Molin, drukker der *Reforme*, Zondstraat. In de drukkerij heeft men het oorspronkelijk geschrift van republikeinsche plakkaarten en dagbladartikels in beslag genomen.

In het *Grand Hôtel*, in de kamers in gebruik bij MM. Leon en Albert Delsaux, zijn er weinig ook opnieuwe gedaan. Men heeft er echter niets in beslag genomen.

Ziehier nog eenige inlichtingen van de Réforme : « De beschuldiging tegen liste van de onderteekenaars van het republiekeinsch manifest is : « eene poging van samenspanning gevorand te « hebben, met het doel den regeeringsvorm te « veranderen. »

« De ondervraging door M. Wilmart ondergaan bep over het feit van poging van komplot, die de betichte natuurlijk geweigerd heeft te erkennen, over de twee leste artikels, door hem onderteekend en in den *National* verschenen.

« Bij M. Leon Delaissaux heeft men 4 à 5 opgemaakte titels gevonden van *Ligue Republicaine*, het dagblad dat de gewezen volkswetgevende voordiger van zus te Brussel te stichten. »

Gisteren middag deelde men te Brussel weer republikeinsche plakkaarten uit. De policie heeft de roodlaerders aangehonden.

Stads- & provincienieuws.

Gemeente kiezingen.

Volgens de nieuwe wet van den 26 april 1884, hebben de vergaderingen der gemeente-kiezers thuis, alle dinsdagen, onden dezen zondag der maand, alle drie jaren, op den derden zondag der maand october, ten einde over te gaan tot de vervanging der uittredende leden.

De gemeente kiezingen zullen dus dit jaar gebeuren den 19 october.

Te Tongeren zullen zes raadsleden te kiezen zijn. De uitgaande leden zijn MM. Perreau, Hardy, Chinain, Coart, Meyers en Claiken. Wij nemen deze twee laatste er bij, ofschoon zij tot heden niet als leden van den raad geinstalleerd zijn geworden.

Vooraleer wij het vuur openen, doen wij eenen welgemeenden oproep tot onze geuzen confraters en wij smeeken hen van den pennestrijd niet te laten ontaarden in eenen katelijken pennestrijd. Wij zullen de personen niet aanvallen, maar wij zullen de daden van ons gemeente bestuur onderzoeken en beoordeelen ; wij zullen tonnen waar men ons aanvallen moet met die gewone verdraagzaamheid, die veel te lang Belgie onderdrukt heeft ; wij zullen door onbetwistbare daadzaken bewijzen hoe moedlotig het armzalig bestuur van MM. Perreau, Chinain en Hardy voor onze stad geweest is ; wij zullen de onbekwaamheid en de onlatigheid van dit bestuur doen uitschijnen in zake van openbare werken, zouwel als in finantien, zijne schreeuwende partijdigheid, zijn blinde haat tegen alles wat katholiek is, en wij zullen geene moeite hebben om te bewijzen, aan al degenen die met gezond verstand begaafd zijn, dat het hoog tijd is onze stoffelijken en zedelijke belangens te verdedigen tegen de onbekwame regeerders die ze thans in handen hebben.

gedruisch kwam, werd zij doodsbleek van schrik, toen zij aan het hoofd der overrompelaars hare comedie gezellen zag. Terstond begreep zij wat deze hier kwamen doen, en de gedachte van wederom in handen te vallen van den gevreesden Rumph, die thans woedend tegen haar was, deed haar tot wanhoop vervallen ; zij viel in onmacht. Toen zij hare oogen wederom opende dacht zij wederom te vluchten. Maar langs waar ontsnappen, zonder te worden opgemerkt ? Waarheen zou zij gaan om zich aan de handen van haren vijand te onttrekken en de justitie te ontsnappen ? Zij dacht er aan, om zich te verbergen, maar zij bezat de kracht niet, om zich op de been te houden, veel minder om zich te verbergen. En waarom zou zij zich verbergen, daar zij toch onschuldig zou worden ? Hoe zou zij zich kunnen redden te midden van eene menigte, die er alle belang bij hadden, om haar te ontdekken ? Haar doodsbleeke wangen waren met tranen overdekt ; haare bevende lippen zochten de richten in te houden, die aan haren lozeren ontsnapten. Nu en dan hief zij haren blik hemelwaarts, als om aan de goddelijken bijstand in te roepen ; maar bij het begin van haar gebed werd zij verstroomd.

De gravin, die bij haar gekomen was, staarde haar onbewegelijk aan ; daarop wendde zij wederom hare blikken ten Hemel, om van daar raad en steun te bekomen. Eenskips hoorde men iemand met veel gedruisch een verborgen trap opklimmen... het was Antoine, die juist een ernstaart uurs van ogebroede pogingen, er in gelaagd was om een sluitboom van zen dervensters van den stal weg te nemen en binnen te komen.

— Waar is mevrouw de gravin ? Waar is Mathilde ? vroeg hij angstig.

— Hier zijn wij, antwoordde de gravin, die de vriendelijke stem van Antoine herkende.

De slotmaker trad bijgevolg binnen ; hij liep naar het raam, terwijl de gravin buitengewoon ontsteld vroeg :

— Wat brengt gij voor tijding ?

— Niets goeds, mevrouw. Die ellendelingen willen alles vertelden wat wij met zouveel moeite tot stand gebracht hebben. Maar Antoine ! Verkeert, mevrouw, dat deze knoeis meer dan eene ribbe breken zal.

Terwijl hij dit zeide, klemde hij den zwaren stok tusschen zijne vingers en zwaaide hem in de lucht, dat een Hercules er voor gebeefd zou hebben.

— Voorzichtig met slagen ! ik moet u mijnen dank betuigen voor uwen moed, maar men moet zich in het lijdzaam maken, en in onverdraagzaamheid Zij dacht er aan, om zich te verbergen, maar zij bezat de kracht niet, om zich op de been te houden, veel minder om zich te verbergen. En waarom zou zij zich verbergen, daar zij toch onschuldig zou worden ? Hoe zou zij zich kunnen redden te midden van eene menigte, die er alle belang bij hadden, om haar te ontdekken ? Haar doodsbleeke wangen waren met tranen overdekt ; haare bevende lippen zochten de richten in te houden, die aan haren lozeren ontsnapten. Nu en dan hief zij haren blik hemelwaarts, als om aan de goddelijken bijstand in te roepen ; maar bij het begin van haar gebed werd zij verstroomd.

De gravin, die bij haar gekomen was, staarde haar onbewegelijk aan ; daarop wendde zij wederom hare blikken ten Hemel, om van daar raad en steun te bekomen. Eenskips hoorde men iemand met veel gedruisch een verborgen trap opklimmen... het was Antoine, die juist een ernstaart uurs van ogebroede pogingen, er in gelaagd was om een sluitboom van zen dervensters van den stal weg te nemen en binnen te komen.

— Waar is mevrouw de gravin ? Waar is Mathilde ? vroeg hij angstig.

— Hier zijn wij, antwoordde de gravin, die de vriendelijke stem van Antoine herkende.

De slotmaker trad bijgevolg binnen ; hij liep naar het raam, terwijl de gravin buitengewoon ontsteld vroeg :

— Wat brengt gij voor tijding ?

In andere steden van het land heeft men een gemakkelijk middel om te weten op welke wijze de stadsbestuurders geregeerd hebben. Men moet zich maar de moeite geven van hunne rekeningen te zien.

Het college van burgemeester en schepenen is inderdaad gehouden elk jaar de rekening der stad op te maken. De wet wil het zoo hebben. In die stadsrekeningen ziet men van den eenen kant de ontvangsten, van den anderen kant de uitgaven, en zoo wordt men op eenen oogslag gewaar of er overschot de dan is, men zit in die rekeningen waraan het geldgebruikt is, wat er meê is uitgevoerd, of het nuttig of onnuttig verteerd is.

Gaat in Tongeren eens naar de stadsrekening vragen ! Iets ongehoord ! Hier in Tongeren, onder het slim bestuur van MM. Perreau, Chinéen en Hardy, gebeurt iets dat nooit in geene stad of zelfs niet in het geringste dorp van heiland te zien was! Sedert het jaar 1881, heeft men op het stadhuis van Tongeren geene rekening meer gemaakt !!! Het ding is zoo zeer in de war dat er geen paard meer uit kan. Vraag aan burgemeester of aanschepen naar den toestand der stadsrekening, zij weten noch van toeten noch van blaren ; het gansch stadhuis is in eene wanorde zoo als er nooit ergens te zien was.

Niet langer geleden dan verleden week heeft men daar nog een sprekend voorbeeld van gehad.

Zaterdags voor de Tongersche kermis kwam de gemeenteraad bij een, om zich bezig te houden met de verbreiding van den weg in het gehucht Bloir.

M. de burgemeester Perreau legde het plan en het cohier van lasten op de tafel en vroeg de goedkeuring van de raad ten einde tot de aanbesteding der werken over te gaan.

De katholieke leden van den raad vroegen hem 1° of de burgemeester de eigenaars van terreinen hadden met de reinende eigenaars aangaande den prijs der strepen grond die zouden moeten in den weg getrokken worden ; 2° of de stad de noodige geldmiddelen bezat om deze werken uit te voeren, en 3° voor welke reden men afgezien had van het eerste project hetwelk eene som van 10,000 fr. bedroeg, om betzelve te vervangen door het tegenwoordig project, geschat op 5,000 fr.

Op de eerste vraag moest de burgemeester bekennen dat hij de reinende eigenaars niet aangesproken had.

Op de tweede vraag geeft hij voor antwoord dat hij niet weet of de stad over de noodige geldsommen kan beschikken voor het uitvoeren der werken. Zijne houding bewijst genoeg dat de lasten lodig is.

Op de derde vraag geeft hij nog een kluchtiger antwoord. Hij verklaart dat hij dezaangaande geene mitteggingen kan geven, wijl geen enkel lid van het college van burgemeester en schepenen zich ter plaats begeven heeft en hij dus niet in staat is te zeggen welk der twee projekten de voorkeur verdient.

Het gaat van zelf dat de raad zijne goedkeuring niet heeft kunnen verleenen aluroens de burgemeester en schepenen de noodige uitleggingen zullen gegeven hebben. Men heeft dus de zaak tot eene volgende zitting moeten uitstellen.

En op die manier worden alle stadszaken behandeld. Vraagt men eene uitleggingover de reden van zijn gedrag, den raad moet behandeld worden, dan beziet de een de anderen, en zoch burgemeester noch schepen weet waarvan er kwestie is.

Is dat niet eene schande voor eene stad gelijk Tongeren ? En is het niet tijd van zulk bestuur van kaat te zetten met alle ende en nieuwe handdaden die denzelfden weg willen inslaan ?

Het tongersch geuzenblad heeft ons over eenige weken bekend gemaakt dat te Tongeren in het lokaal der liberale associatie, in *de Pauw*, alle zondagen een comiteit zal zetelen om de aanklachtgen te bespreken tegen de katholieke winkeliers.

Wij hebben daarop geantwoord dat wij de binnenlieden vermoeden de liberale winkels te vermijden en zich goed in te richten over de politieke denkwijze van eene stad zijte markt gaan.

En het geuzenblad zegt dat wij broodrooven zijn !

Zou dan de geuzen moeten in de *Pauw* een liberaal comiteit instellen dat geen ander doel heeft dan hunne kalanten te ontstrekken aan de katholieke winkeliers. Maar wij mogen niet zegen dat de katholieke burgemeester den voorkeur moeten geven aan de katholieke winkeliers.

Altijd twee maten en twee gewichten ! Wanneer wij de liberale winkeliers en herbergiers aan de buitenlieden van Tongeren willen maken, dan zullen sommige lieden die vandaag den liberaal spelen hard schreeuwen. Zij moeten maar weten dat dit de schuld zal zijn van degenen die in de *Pauw*

De dames en de bedienden riepen uit eenen mond :

— Hoe dat ?

— Aanhoudend bedreigt zich niet ! ja ik zal haar redden. Voor de uiterste kwalen moet men de uiterste geneesmiddelen gebruiken.

Hij sprak zachtjaan tot zijne dochter Mathilde. En na eenige oogenblikken antwoordde zij :

— Ja, ja, dat is goed ; de H. Maagd zal ons bijstaan.

Antoine buisterde niet verder, hij nam Mathilde in zijne goedgeurige armen en droeg haar naar hen den. De omstanders zagen alles vol verbazing aan, zonder te begrijpen, wat er geboeren moest. De meeste dachten, dat hij voor Mathilde De Peuch in den stal eene schuilplaats gevonden had, en andere volgden hem. Doch aan het raam van den stal gekomen klommen beiden maar buiten. Verwolgens ging hij de achterstraat door, waar langs hij gekomen was, wijl zeder zich naar de voorzijde van de woning der gravin begeven had. Weldra kwamen zij aan de poort van een klooster der Carmeliteren, dat op een kleinen afstand gelegen was. Antoine belde zoo krachtig aan, dat hij het brekend koord in de hand hield ; en reeds had hij Mathilde in eene kamer gebracht en haar gegroet vooraleer hij aan alle gerucht verwegen de verschrikte nonnen te voorschijn kwamen.

Deze vonden de deur geopend en dachten dat er dieven waren en dat zij door zijnden overrompeld worden ; doch toen zij Mathilde zagen, die machteloos de dood lag, zonder dat zij het gevraagd had, haar eene toevlucht aanbood, geheel overeenkomstig de nieuwe gestelldiend van haar hart, dat geheel veranderd was. Zij, zoog het ordeelkend en een paar later deed zij hare plechtige beloftte.

Volgens gewoonte zijn er bij het aannemen van den sluier twee personen tegenwoordig, de *man* peter en meter *moeder*. Mathilde verlangde er vier : vroeg men haar naar de bijtonderheden van dit voorval.

Wij zullen de betuigingen van bewondering niet herhalen, die de nonnen deden, toen zij dit verhaal van de angsten en benauwdheden, door de vluchtelinge uitgestaan, vernamen. Men aanschouwde het gelaat van Mathilde, dat nog doodsbleek was van al de gevaren en moeilijkheden die zij had uitgestaan, en tranen van vreugde en bewonderingen vloeiden uit de ogen der godvruchtige dochters van den Heer ; zij konden hare belangstellende vragen niet bedwingen. Eindelijk nam de overste Mathilde mede naar haar cel, om haar te verschaffen en haar over een en ander te raadplegen. Daar werd zij met de meest liefdevolle zorg overladen.

Antoine keerde in het huis van de gravin terug, met een gemoed dat hart van met de uitdrukking van regeprzal op het gelaat. Hij verhaalde de geschiedenis en het zacht en gedsdiensig ontslag dat de zusters aan Mathilde gedaan hadden, en dat bij uit hun gebed de achterstraat door, waar langs hij gekomen was, wijl zeder zich naar de voorzijde van de woning der gravin begeven had. Weldra kwamen zij aan de poort van een klooster der Carmeliteren, dat op een kleinen afstand gelegen was. Antoine belde zoo krachtig aan, dat hij het brekend koord in de hand hield ; en reeds had hij Mathilde in eene kamer gebracht en haar gegroet vooraleer hij aan alle gerucht verwegen de verschrikte nonnen te voorschijn kwamen.

Deze vonden de deur geopend en dachten dat er dieven waren en dat zij door zijnden overrompeld worden ; doch toen zij Mathilde zagen, die machteloos de dood lag, zonder dat zij het gevraagd had, haar eene toevlucht aanbood, geheel overeenkomstig de nieuwe gestelldiend van haar hart, dat geheel veranderd was. Zij, zoog het ordeelkend en een paar later deed zij hare plechtige beloftte.

Volgens gewoonte zijn er bij het aannemen van den sluier twee personen tegenwoordig, de *man* peter en meter *moeder*. Mathilde verlangde er vier : vroeg men haar naar de bijtonderheden van dit voorval.

Wij zullen de betuigingen van bewondering niet herhalen, die de nonnen deden, toen zij dit verhaal van de angsten en benauwdheden, door de vluchtelinge uitgestaan, vernamen. Men aanschouwde het gelaat van Mathilde, dat nog doodsbleek was van al de gevaren en moeilijkheden die zij had uitgestaan, en tranen van vreugde en bewonderingen vloeiden uit de ogen der godvruchtige dochters van den Heer ; zij konden hare belangstellende vragen niet bedwingen. Eindelijk nam de overste Mathilde mede naar haar cel, om haar te verschaffen en haar over een en ander te raadplegen. Daar werd zij met de meest liefdevolle zorg overladen.

Antoine keerde in het huis van de gravin terug, met een gemoed dat hart van met de uitdrukking van regeprzal op het gelaat. Hij verhaalde de geschiedenis en het zacht en godsdiensig ontslag dat de zusters aan Mathilde gedaan hadden, en dat bij uit hun gebed de achterstraat door, waar langs hij gekomen was, wijl zeder zich naar de voorzijde van de woning der gravin begeven had. Weldra kwamen zij aan de poort van een klooster der Carmeliteren, dat op een kleinen afstand gelegen was. Antoine belde zoo krachtig aan, dat hij het brekend koord in de hand hield ; en reeds had hij Mathilde in eene kamer gebracht en haar gegroet vooraleer hij aan alle gerucht verwegen de verschrikte nonnen te voorschijn kwamen.

De vroegere tooneelspeler werd weldra aangetrokken door de stille, de kalmte en den vrede, die in dit verblijf des gebeds geheerschte. Hij, die de Goddelijke Gal God, zonder dat zij het gevraagd had, haar eene toevlucht aanbood, geheel overeenkomstig de nieuwe gestelldiend van haar hart, dat geheel veranderd was. Zij, zoog het ordeelkend en een paar later deed zij hare plechtige beloftte.

Volgens gewoonte zijn er bij het aannemen van den sluier twee personen tegenwoordig, de *man* peter en meter *moeder*. Mathilde verlangde er vier : vroeg men haar naar de bijtonderheden van dit voorval.

— EINDE. —

van dien mensch om. Misschien weten hij van Duinkerke hebben in volle zee, in hunne netten het lijk opgevischt van eene vrouw, die nog jong scheen te zijn. Aan het lijk, dat nog al lang in het water moest liggen waren nog slechts eenige stukken van kleedingen vast. De visschers hebben onmiddelijk hunne vangst naar het dichtbijzijn van Duinkerke overgebracht.

Pompet.

(1e VERVOLG.)

Doch, hoe zonderling dat men in de straten, in die stukjes, ja zelfs in de huizen welke men bezoekt geen levend wezen ontmoet. Het is eene stad zonder inwoners en men kan niet nalaten ze schrikkelijk somber te vinden. De straten zijn zoo smal, hier en daar met groote steenblokken bedekt, welke den voetganger in staat stelden om van het eene verhoven punt op het andere te geraken zonder zich op de eigenlijke plaveisteenen der nauwe straat te bevuilen.

Tusschen deze twee steenblokken is plaats voor een paard of eenen ezel en aan weerszijden blijft er een wagensporr vrij gelaten. Het onderhoud der straten schijnt in de ondheid veel te wenschen overgelaten te hebben ; te Pompei vindt men er 3 ; die breede steenen welke de straat bedekken, zijn dikwijls zijdwaarts van den weg elkander gesloten ; diepe wagensporen getuigen van eenen langen dienststijd, en de voetpaden of trottoirs zijn zoo hoog, zoo smal en zoo hobbelig, dat onze voetgangers ze zouden verlaten. Maar eene *talons* aan hunne schoenen er niet meer zouden kunnen op loopen. En men moet niet denken dat zulks het geslig is van den ondrdom wanpt juist daarvoor zijn fijne mosaiken nog zeer zeer behouden. Het bewijst enkel dat het straatverkeer in de steden der ondheid veel minder ontwikkeld was dan op onze dagen.

Hier zoo ook de stoepen van de voornaamste straten eener stad van 25 duizend inwoners maar plats voor een rijtuig was ! Men moet echter opmerken dat men in de ondheid in geene geringe mate gebruik maakt zich gereed voor eene schitterende tentoonstelling zijner europeesche producten en de schatten zijner kolonien. Zijne afdeeling zal niet minder bekomen dan 5000 vierkante meters.

De koophandelskamer van Duinkerke heeft eene som gestemd van 10,000 frank om te Antwerpen de maritieme gestichten dier stad tentoon te stellen.

Ziehier iets van eenen anderen aard, dat niet zal nalaten belang te wekken voor diegene welke zich tevren bezighouden met de tentoonstelling te Antwerpen zal geven aan zijne bezoekers tijdens de Wereldtentoonstelling : de heer Gustaaf Scheveleg, die sinds twee jaren op het theater Victoria te Londen, het beroemd ballet van Excelsior bestuurt, heeft vandaag zelve met den heer Coulon, bestuurder van het koninklijk theater te Antwerpen, eene overeenkomst geteekend voor dertig tentoonstellingen van ten minste 15 dagen, die hem zal toelaten om zijne ballet van 500 personen. Excelsior zal te Antwerpen worden gegeven in de schitterende voorzaal van de diarmas eene zaal van 400 opvolgende vertooningen verzekerde in de hoofdstad van Duitschland, dat is te zeggen dat al de decoration, meubelen, tapijten, enzoovoort zullen worden overgebracht naar Antwerpen. De heer Scherenberg reiziet er natuurlijk op, zijn orkest dat hem zoo dapper ter zijde staat, mede te brengen naar Antwerpen.

— **Hun getal is Legio, omdat de verkoophet getal van eenen en een half millioen jaarlijks beloopt.** — « Uw Zwitersche Pillen verrichten wonderen. Ik behoor tot diegenen welke daarvan de wonders kunnen getuigen en ik kan in alle oprechtheid verklaren dat den Heer Pelletier u toezwaait wel verdiend is. Moge mijn brief andere lijdenden aanmoedigen om hetzelfde te doen en de soldeusigverschaffen van even alsik te kunnen zeggen : « Ik ben genezen. » Wilt mij vier nieuwe doozen zenden aan 1 fr. 50, tegen den hierbij gaande post-mandaat.

« EUGÈNE LACROIX, Armon. »

Algemeen depot : Apotheek Pelerin, 12, rue de l'Ecuyer, te Brussel.

— Een der 210 brusselsche krankzinigen, te Gheel opgezonden, heeft de volgende pijtie aan den minister van justicie gezonden : « Indien gij « waarlijk de minister van Justicie zijt, zult « gij te Gheel de 210 omnozelen van Brussel, die « er een paar maanden geleden zijn opgezonden niet wat geweld houden, en gij zult hen vervangen door eenige hondenen ondergeschikten van « M. Bols, die zich op 7 september veel *zotter* « en kwadraiter dan wij gedragen hebben.

De stad heeft aan de maatschappij der vrijwillige strijders van 1830, eenen grond op het kerkhof van Evere afgestaan, om er een gedenksteen op te richten aan de nagedachtenis der gekwetste gedekorerde van het ijzeren kruis en het herinneringskruis van 1853, wier namen op het gedenkteeken der Martelaarsplaats niet vermeld staan.

De heer Pompe, die de Cleene geeft de naamen op der personen die, gelijk hem, de eerste der gedenkmedaljes van 1830 ontvingen, namelijk de heeren Richald, gemeenteraadslid, Jules Delecourt-Wincqz, provinciaal raadslid, Debaxe, handelsvertegenwoordiger, Morichar, apotheker, enzoovoort.

Gelijk maandag, was gisteren dinsdag heel het personeel van al de policiafdelingen in de wederzijdsche bureelen geemsigneerd. De gendarmen in de kleedkamers waren in hunne kamers geraadpleegd. Alleen de bijzondere corpsen der burgerwacht waren opgeroepen.

De jagers verkenners waren gelast het paleis des koninings te beschermen en de belgische pagers de ministerien.

De troepen van het garnizoen waren in hunne kazernen geemsigneerd.

De heer Jean Volders, opsteller van den *National*, is aangehouden en twee andere personen die op de Martelaarsplaats luidruchtig manifesteerden. Alle drie werden kort nadien losgelaten.

Men heeft in de stad een gedrukt stuk uitgedeeld, onderteekend door Leo Delsisseaux, Advocat Van Gaubergh, Cesar de Paepe, Jules Volmart, enz. meldende de oprichting van de nieuwe Republikeinschen Bond, gevestigd in de *Cygne*, op de Groote-Markt. Het comiteit zetelt daar bestendig.

De avond van gisteren was wat meer kalm dan de voorgaande. Rond acht uur werden klakkebussen petards geworpen en een persoon werd aangehouden.

Eene tabrijke bende die maar het paleis des konings trok, is in de Hoogstraat uiteen gedreven.

Om 11 uur 's avonds heeft de policie op de Muntplaats den sabel moeten trekken om de menigte te doen voortgaan. Er werden slagen met de platte kant van den sabel gegeven en de vrijwilligers en hun vaandel werden geestdrielig begroet. De major Cuartpeny en Ectveld hebben redevoeringen uitgesproken. Deze laatste heeft gezegd dat de onafhankelijkheid van Belgie bedreigd werd en dat de stichters der belgische nationaliteit er neerzoud zonden in toesimmen Roumenen ? worden !!!

Na afloop der plechtigheid hebben verscheidene groepen de straten doorkruist.

De burelen van het katholiek blad *Le Patriote* zijn het voorwerp eener vijandige betooging geweest.

De gendarmerie komt tusschen en verdrijft het volk, dat zich in de Princenstraat verdringt, tot op de Muntplaats.

Eenige kolfstoten worden met de geweren gegeven. Een persoon ontvangt eene steek eener bajonet.

Het volk, verontwaardigd, schuilelt geweldig. Het proces-verbaal stelt vast, volgens het schijnt, dat de inlichtingen bedrieglijk geheimzinnig zijn geschreven, zonder uitdaging en zonder moedzakelijkheid.

De heeren Bols en Delecourt zijn ook aan de gekwetsten en de poziers der gendarmerie.

Er werd gisteren eene tabrijke bende op de Hoogstraat door de gendarmerie uiteen gedreven.

Als de steet der strijders van 1830 van de Martelaarsplaats terugkeerde, liep eene sterke bende ben voor, eerst zingende : O, Van den Peereboom, en vervolgens de *Marseillaise*.

Voor de Beurs dreef de policie deze bende uiteen. Er ontstond eene verbitpartij. De agenten trokken den sabel en deden verscheidene aanhoudingen.

Een oogenblik later ontstond een tooneel met de gendarmen. Dezen waren een 50tal sterk en

BINNENLAND

Men schrijft uit Antwerpen. — WERELDTENTOONSTELLING VAN 1885. — Alle natien zijn bezield met hetzelfde ontwerp,zegt de *Figaro* van Parijs,

Politiek overzicht

De H. Vader heeft aan Kardinaal Jacobini, zijnen staatssekretaris, eene encyclieke geschreven over de Christelijke in Italie heeft. De paus, na God gesmeekt te hebben Rome tegen den vreeselijken geesel der cholera te bewaren, schrijft :

Ellaas, wegens de ongerechtigheden, die ze verwaarzendigg van den rechtvaardigen God opwekken, en ten gevolge van de nalijdeid der plaatsen die door den geesel bezocht zijn, blijft Wij niet zonder zorgen over deze stad, zouw welke wij eene bijzondere liefde koesteren. Wij mogen dus in den tegenwoordigen toestand niet uwer schilling blijven. Daarom wenden Wij ons tot U met deezen brief, om u te bidden wat Wij kunnen zijn te doen en aan de uitvoering er van toe te vertrouwen. Wij weten dat door hen, wier het beheer van het land opgedragen is, met bekwaamheden van ervaren verstand en doorzicht, vele maatregelen genomen zijn opdat de ramp met plotseling de stad overvalle ; maar ook Wij willen ons voorbeeld vinden van Rome te helpen, en daarom hebben Wij besloten op onze kosten in de nabijheid van het Vatikaan een groot hospitaal in te richten en te onderhouden, waar Wij zoo spoedig persoonlijk kunnen begeven om de zieken te bezoeken en te troosten. Dit hospitaal zal voorzaamelijk geopend zijn voor de bewoners der wijken Borgo en Transtevere, die het dichtst bij ons gelegen zijn.

Wij zullen ook zoodanig eenige aanwijzingen betreffende het personeel en de verpleegmiddelen zo voegt er bij : « Penetration de la lumiere dans l'eau, par J. Benker. — Les petroles, par le Dr Chapuis. Le transfert de l'Observatoire de Paris, historique des diverses tentatives faites dans ce but, par Amédée Lair. Les ballons dirigables de M. Dupuy de Lome, Appareils employés sur les lignes télegraphiques en France ; Nouveau système d'horloge electrique ; Service rendu par la Chimie à la statue de Liebig ; Autour du monde ; Les cobaves perdus ; Be l'Atlantique au Mexique ; Le crédit et le mal de mer ; Le désinfectants ; Ce qu'on boit en France. — Statistiques curieuses ; Excédent des naissances sur les deces ; Natalite et mortalite. — Chronique M. J. A. Barral.

Sommaire des Gravures : — Penetration de la lumiere dans l'eau, expériences de MM. Wolf et Luksch sur l'*Herta*, illustration par Besson et Dietrich. — Une source de pétrole en Galicie ; Disparoissant jours, d'apres une photographie. — Le chemin de fer de Bakou à Batoum d'apres une photographie. — Le port de Batoum, d'apres une photographie. — Le Dr Chapuis et le Dr Lair dans leurs tes travaux. — Aerostat dirigeable de M. Dupuy de Lome, premiere idee. — Ballon dirigeable de M. Dupuy de Lome, deuxieme idée. Experiences à Meudon. — Exceedant des naissances sur les deces en France ; Excedant des naissances sur les deces chez divers peuples.

Abonnement annuel, Paris, 25 fr. — Départements, 31 francs. — Etranger 25 francs. — Un numero 50 centimes.

Librairie J.-B. Baillière et Fils, 19, rue Hautefeuille.

JOURNAL DE LA JEUNESSE

Sommaire de la 64e livraison 27 Septembre 1884

Texte : — Pour la patrie, par Mme J. Colomb. — L'empire chinois ; Tonkinois, par Hi Jacolot. — Feu et flamme, par Mlle Zenaide Fleuriot. — Papier de bois. — Le cheval, par P. Martefani.

Dessins : — Zier, Lancelot, Tofami.

Bureaux de la librairie Hachette & Cie, 79, boulevard Saint-Germain, à Paris.

BURGERLIJKE STAND DER STAD TONGEREN

van den 19 tot den 26 september 1884.

GEBOORTEN 7. — S JONGENS, 4 MEISJES.

STERFTEN 1. — MANNELIJK 1. VROUWELIJK 0.

Joseph-Eugene Vanherck, 1 maand.

Handelsberichten

MIDDELPRIJZEN.

TONGEREN, den 25 september.

Tarwe,	105 kil.	fr.	19,25 tot 20,25	op 0,25
Rogge,	100 »	»	15,00 tot 16,00	op 0,00
Haver,	75 »	»	13,50 tot 14,50	af 0,25
Gerst n.,	10 »	»	17,00 tot 18,00	af 0,00
Spelt n.,	100 »	»	17,00 tot 18,00	af 0,00
Boter, den kilo,		fr.	3,00 op 0,20	
Eieren, de 26		»	2,50 op 0,05	
Nieuwe aardappelen, 100 k.		»	5,00 af 0,00	
Hooi 1000 kilos,		»	38,00 op 0,00	
Stroo »		»	39,00 af 2,00	

— Wat doet gij daar, professor, vroeg hem zijn gebuur.

— Ik geloof dat ik uitgegaan ben, was het antwoord, want er is geen licht meer op mijne kamer.

Juffrouw tot een bedelaar. — Gij komt te cikwijls, vriend, daar heb je een cent, ik heb voor U negen cent, ga naar de andere.

De bedelaar. — Ik merk dat juffrouw slecht bij kas is, wil ik u een kwartje leenen.

— Maar waarom heeft uw bediende dan dien gekken naam van Nabukadnezar ?

— Ik weet dat niet, wijl hij eigenlijk Jan, maar voor de gemakkelijkheid noemen wij hem maar Nabukadnezar.

Bibliographie

MOIS DU ROSAIRE

A l'approche du Mois d'Octobre, la Societe de Saint-Augustin (Bruges et Lille) *vient d'éditer plusieurs publications relatives à la dévotion au Saint Rosaire.*

En prenant de la nouvelle Encyclique que N. S. Pere le Pape vient d'adresser aux evêques pour les engager à répandre la dévotion au Rosaire, nous se croyons pas devoir imiter sur l'excellimee de cette propagande.

Le Mois du rosaire pour tous.

Mois populaire du St-Rosaire. Prix : 0,10 c. ; 8 fr. le cent.

C'est le St Pere lui-même qui a institué le mois du Rosaire, en recommandant la seconde fois, dans une encyclique, encore, des prieres dans le monde catholique tout entier pendant le mois d'octobre. Que pouvons-nous faire de mieux qu'entre l'echo et les propagateurs des desirs du St-Pere.

Les Joies, les gloires et les douleurs de Jésus et de sa mère, par le chanoine HERBET, Nouvelle edition, petit in-18 de 400 pages, impression en rouge et noir ; 2,00.

Les Joies, les douleurs, et les gloires de JÉSUS et de sa mère, ne sont autre chose que les mysteres joyeux, les mysteres douloureux et les mysteres glorieux du Rosaire. Ce livre, composé de meditations et de lectures, une pour chaque jour, et formant le meilleur mois du Rosaire que les fideles puissent trouver. Il sera la avec les autres tous les membres du Rosaire vivant de Notre Dame, et aussi, comme par tous ceux qui disent le chapelet.

(Le Monde)

Méthode pour réciter le chapelet, en méditant les mysteres du Rosaire, un feuillet de quatre pages. Prix 0,50 c. l'exemplaire. Remises considerables par cent.

Il ne suffit pas de réciter le chapelet, il faut autant que possible le réciter avec fruit. C'est le but de la methode, si recommandable, que propage la Societe de St-Augustin en editant un simple feuillet de quatre pages, accessible à tous, qui contient quelques lignes pour chaque dizaine et quelques phrases à méditer pendant la récitation du chapelet, avec indication du fruit à retirer de cette méditation pour chaque dizaine ou chaque mystere.

SCIENCE ET NATURE

Sommaire du numero 45.

Sommaire du numero 45. — Penetration de la lumiere dans l'eau, par J. Benker. — Les petroles, par le Dr Chapuis. Le transfert de l'Observatoire de Paris, historique des diverses tentatives faites dans ce but, par Amedee Lair. Les ballons dirigables de M. Dupuy de Lome. Appareils employés sur les lignes telegraphiques en France ; Nouveau systeme d'horloge electrique ; Service rendu par la Chimie à la statue de Liebig ; Autour du monde ; Les cobaves perdus ; Be l'Atlantique au Mexique ; Le crédit et le mal de mer ; Le désinfectants ; Ce qu'on boit en France. — Statistiques curieuses ; Excedent des naissances sur les deces ; Natalite et mortalite. — Chronique M. J. A. Barral.

Sommaire des Gravures : — Penetration de la lumiere dans l'eau, expériences de MM. Wolf et Luksch sur l'*Herta*, illustration par Besson et Dietrich. — Une source de pétrole en Galicie ; Disparoissant jours, d'apres une photographie. — Le chemin de fer de Bakou à Batoum d'apres une photographie. — Le port de Batoum, d'apres une photographie. — Le Dr Chapuis et le Dr Lair dans leurs tes travaux. — Aerostat dirigeable de M. Dupuy de Lome, premiere idee. — Ballon dirigeable de M. Dupuy de Lome, deuxieme idée. Experiences à Meudon. — Exceedant des naissances sur les deces en France ; Excedant des naissances sur les deces chez divers peuples.

Abonnement annuel, Paris, 25 fr. — Départements, 31 francs. — Etranger 25 francs. — Un numero 50 centimes.

Librairie J.-B. Baillière et Fils, 19, rue Hautefeuille.

HASSELT, den 26 september.

Tarwe de 100 kilos, 21,00 op 0,00. — Rogge, id. 16,60 af 0,00 — Haver, id. 13,00 af 0,00 — Gerst id. 19,00 af 0,00. — Genever den hekl. 12,00 op 0,00.

THIENEN, den 26 september.

Tarwe, de 100 kilos, 18,75 af 0,00. — Rogge, id. 15,50 af 0,00. — Haver, id. 14,75 op 0,00. — Garst, id. 00,00 af 0,00. — Boekweit, id. 00,00 op 0,00. — Koolzaad, id. 31,50 af 0,00. — Zaaiboonen, 0,00 op 0,00. — Klaverzaad, id. 2,70 op 0,10.

LEUVEN, den 26 september.

Tarwe n. 100 k.	fr.	19,50 18,50 17,50	af 0,00
» handels,		18,50 00,00 00,00	op 0,00
Rogge n.,		14,50 00,00 00,00	af 0,00
» handels,		14,50 00,00 00,00	af 0,00
Vorder